

Список використаної літератури:

1. Борисенко З. М. Захист конкуренції в бізнесі як складова економічної безпеки [Електронний ресурс] / З.М. Борисенко // Ефективна економіка. - Електронні дані. - 2016. - №9. - Режим доступу: <http://nbuv.gov.ua/UJRN/efek2016>.
2. Дацків Р. М. Економічна безпека у глобальному вимірі. *Актуальні проблеми економіки*. 2017. №7. С. 143-153.

Матвієнко Аліна Сергіївна,
курсант 4-го курсу ФПФПСР Дніпропетровського
державного університету внутрішніх справ
науковий керівник: Санакоєв Дмитро Борисович,
кандидат юридичних наук, доцент, завідувач
кафедри фінансових та стратегічних розслідувань
ФПФПСР Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ДОТРИМАННЯ ГАРАНТІЙ ЗАКОННОСТІ ПІД ЧАС ЗДІЙСНЕННЯ ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Досягнення цілей кримінально-правової політики держави є одним з напрямків дотримання законності, захисту прав і свобод громадян, їх власності від злочинних посягань та багато в чому залежить від того, які кошти для вирішення поставлених завдань знаходяться в розпорядженні що реалізують її суб'єктів. Виконання зобов'язань держави щодо захисту прав і свобод громадян вимагає постійного вдосконалення чинного законодавства, що регламентує діяльність державних органів щодо забезпечення правопорядку, безпеки особистості і суспільства в цілому.

Найбільш ефективним засобом боротьби зі злочинністю є оперативно-розшукова діяльність (ОРД), яка являє собою особливий вид правоохоронної функції держави. В її арсеналі знаходяться спеціальні способи, методи і засоби, за допомогою яких в результаті досягаються завдання з протидії злочинності та захисту конституційних прав людини і громадянина.

Разом з тим сутність оперативно-розшукової діяльності така, що вона неминуче зачіпає права і свободи особистості, залучається до процес її здійснення. Обмеження окремих прав і свобод громадян в процесі оперативно-розшукової діяльності обумовлено необхідністю вирішення завдань боротьби зі злочинністю, захистом інтересів кожного громадянина окремо і суспільства в цілому. Законодавче закріплення можливості обмеження прав громадян засновано на моральних і морально етичних принципах (засадах) розвитку суспільних відносин і є винятком із загальних правил, коли іншими засобами досягнення завдань попередження і розкриття злочинів не представляється можливим. Тому використання в діяльності правоохоронних органів таких можливостей має здійснюватися лише в силу обґрунтованої необхідності, в суворій відповідності та неухильному дотриманні законності.

Становлення України як правової держави потребує докорінного переосмислення законодавчого регулювання діяльності правоохоронних органів, передусім тих підрозділів, які проводять оперативно-розшукову діяльність, посилення гарантій законності у її здійсненні, вироблення механізму соціального та правового захисту осіб, котрі потрапили у сферу ОРД або залучаються до виконання її завдань. Це насамперед означає, що всі без винятку оперативні підрозділи та їхні посадові особи повинні не просто декларувати конституційні принципи, але й приймати відповідні рішення безпосередньо на їх основі та за змістом. У зв'язку з цим суттєвого значення набувають питання розробки та впровадження єдиної державної системи гарантій прав людини, в тому числі під час проведення оперативно-розшукових заходів.

Застосування оперативними підрозділами у своїй діяльності спеціальних, в більшій мірі негласних методів і засобів вимагає особливого контролю з боку держави, в іншому випадку необґрунтоване їх використання може призвести до серйозних порушень прав і законних інтересів громадян.

Оперативно-розшукова діяльність посідає важливе місце серед комплексу правових і організаційних заходів, які застосовує держава у боротьбі зі злочинністю та захистом законних інтересів людини і суспільства.

За визначенням Бандурки О. М., під оперативно-розшуковою діяльністю слід розуміти найбільш результативну державно-правову форму боротьби зі злочинністю [1, с. 113].

В нашій державі оперативно-розшукова діяльність повинна ґрунтуватися на засадах дотримання прав і свобод людини та громадянина. Під час проведення оперативно-розшукових заходів порушувати конституційні свободи людини і громадянина забороняється. Однак все ж, окремі обмеження свобод людини можуть бути. Але вони характеризуються винятковим і тимчасовим характером та застосовуються лише за рішенням суду щодо особи, в діях якої є ознаки тяжкого або особливо тяжкого кримінального правопорушення, та у випадках, які передбачені законодавством України, і мають на меті захистити права і свободи інших осіб, безпеку суспільства.

Проведення оперативно-розшукових часто пов'язується з ризиком завдання шкоди особам, щодо яких вони здійснюються. Інколи виникають ситуації, коли є достатні підстави й дотримано всіх умов для проведення оперативно-розшукових заходів, проте після її виконання з'ясовується, що винність особи у вчиненні кримінального правопорушення не доведено; у порушенні кримінального провадження відмовлено або кримінальне провадження було припинено у зв'язку з відсутністю події кримінального правопорушення, за відсутності в діянні складу почину та на інших підставах, які передбачено у ст. 6 Кримінального процесуального кодексу України. У такому разі особа може стверджувати, що порушено її конституційні права, і вимагати відшкодування збитків, якщо і вважає, що таких було їй завдано [2, с. 129].

Варто зазначити, що використовувати оперативно-розшукові засоби потрібно надзвичайно обережно. Адже не правильне їх застосування може потягнути за собою негативні наслідки такої діяльності, це може бути як обмеження прав осіб відносно яких такі заходи проводять так і відсутність гарантій, закріплені в кримінальній процесуальній сфері.

Особливу увагу потрібно приділяти наявності ознак тяжкого чи особливо

тяжкого кримінального правопорушення. Від визначення ступеня тяжкості кримінального правопорушення, фактичні дані про який можуть бути об'єктом пошуку й фіксації під час здійснення оперативно-розшукової діяльності, залежить перелік дозволених до застосування оперативно-розшукових заходів.

Візуальне спостереження може проводитися з метою встановлення даних про особу та про її зв'язки, якщо є факти, які підтверджують, що нею готується або вчинено тяжкий злочин, з метою отримання відомостей, які вказують на ознаки такого злочину, а також для забезпечення безпеки працівників суду й правоохоронних органів та осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві, членів їх сімей і близьких родичів цих осіб.

Таким чином, законодавство охороняє права людини під час застосування оперативно-розшукових дій. Суб'єкти оперативно-розшукової діяльності повинні вбачати в людині, щодо якої застосовуються заходи, в першу чергу, особистість, інтереси якої знаходяться під охороною держави. Адже ключовим фактором у забезпеченні стабільного правопорядку є існування процесуальних та матеріальних інструментів обмеження можливостей порушення та утиску індивідуальних прав.

Значна частина правопорушень і порушень закону, які вчиняються співробітниками оперативних підрозділів, викликані відсутністю належного правового врегулювання оперативно-розшукової діяльності. Так, до теперішнього часу оперативні підрозділи фактично не забезпечені необхідними правовими засобами для вирішення завдань оперативно-розшукової діяльності. Наприклад, перелік оперативно-розшукових заходів практично не відповідає вимозі попередження і припинення кримінальних правопорушень, у зв'язку з чим оперативні працівники, виконуючи свій службовий і громадянський обов'язок, вживають заходів і проводять дії, не передбачені законодавством. У свою чергу, це спричиняє формальні порушення прав громадян і призводить до загальної негативної оцінки діяльності всієї правоохоронної системи.

Список використаної літератури:

1. Бандурка О.М. Оперативно-розшукова діяльність. Частина I: Підручник Харків: Вид-во Нац. ун-ту внутр. справ, 2012. 336 с.
2. Антонов Д. К. Забезпечення конституційних гарантій прав і свобод громадян під час проведення оперативно-розшукових та інших заходів. Вісник АМСУ. № 2 (15). 2015. С. 128-135.

Недойнов Кирило Володимирович,
курсант 3 курсу, спеціальність 081
«Право» Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
науковий керівник: підполковник поліції
Юр'єв Денис Сергійович
викладач кафедри фінансових та
стратегічних розслідувань ДДУВС

**ОБОРОТНІ АКТИВИ ПІДПРИЄМСТВА В АСПЕКТІ
АДМІНІСТРАТИВНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ**

Оборотні активи є одним із ключових ресурсів будь-якої організації чи підприємства. Його елементи, формування та використання безпосередньо впливають на ефективність роботи. Для досягнення кращого результату розвитку підприємства, підтримання його економічного та фінансового станів, збереження конкурентоспроможності слід ефективно створювати оборотні активи. Розумне управління цими активами дозволить досягнути необхідного рівня платоспроможності підприємства чи організації. Актуальність даної теми полягає у розумному створенні та використанні оборотних активів та їх ролі на підприємстві.

Дане питання стало предметом дослідження таких вчених, як: С.Р. Мамедова [1], Н.А. Яковишина [2], О.О. Шеремет [3], Ю.В. Лимар [4], М.Д. Білик, О.В. Павловська, Н.М. Притуляк тощо.

Безперервний розвиток та функціонування підприємств здійснюється за допомогою оборотних активів, у структурі яких є багато теоретичних та